

Câinele și măgarul

Grigore Alexandrescu

Cu urechea pleoștită, cu coada-ntre picioare,
Câinele, trist și jalnic, mergea pe o cărare.
După îndestul umbrel, iată că-l întâlnește
Un măgar, și-l oprește:
„Unde te duci? îi zise,
Ce rău ți s-a-ntâmpnat? Știi, parcă te-a plouat,
Așa stai de mâhnit.”
- „Dar, sânt nemulțumit.
La împăratul Leu în slujbă m-am aflat:
Însă purtarea lui,
De e slobod s-o spui,
M-a silit în sfârșit să fug, să-l părăsesc,
Acum cat alt stăpân; bun unde să-l găsec?”
- „Numai d-atât te plângi? măgarul îl întrebă;
Stăpânul l-ai găsit, îl vezi, de față stă.
Vino numaidecât la mine să te bagi:
Eu îți făgăduiesc
Nu rău să te hrănesc;
Nimic n-o să lucrezi, nici grijă n-o să tragi.”
La propunerea sa, câinele i-a răspuns:
„Ascultă-mă să-ți spui: e rău a fi supus
La oricare tiran; dar slugă la măgar
E mai umilitor, și încă mai amar.”